

Kényelmesen elhelyezkedem, és figyelmemet a testemre irányítom. Érzékelem a gerincemet, a derekamtól a nyakamig: tart engem, irányultságot ad a testemnek. A fejem nyugszik rajta. Észlelem, ahogyan felfelé nyújtózom.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„Boldogok, akik éheznek és szomjazzák az igazságot, mert ők majd jóllaknak.” (Mt 5,6)

Mondhatjuk: boldogok, akik éheznek és szomjazzák az élet kenyerét és az üdvösség kelyhét. Boldogok, akik vágyva vágnak táplálkozni az igazi életből. Ez a Jézus utáni éhség és szomjúság nem csupán érzelmi szinten nyilvánul meg. Kifejezést nyer a Krisztussal folytatott őszinte párbeszédemben, az imában. Én, aki tényleg éhezem és szomjazom, azaz megtapasztalom a valóságos be nem tölthető űrt, hirtelen képessé válok máshogyan közelíteni Istenhez, aki előbb szomjazik rám. Vége a szép szavaknak és az áhítatos magatartásnak. Itt már csak a lényem egyszerű igazsága van. A léte mről van szó. Ezt nyújtom oda Istennek az imában, és bízom benne, hogy jól fogok lakni.

Uram, adj nekem bátorságot, hogy észrevegyem, mennyire éhezem és szomjazom utánad, mennyire vágyom az örökkévalóságra! Vágyom, hogy eléd tárhassam a bennem lévő űrt, és minden próbálkozásomat, amivel megkísérlem betölteni azt. Hadd találkozzon a kettőnk szomjúsága! Rábízom magam a Szűzanyára.

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Magamban tekintve, mire vágyom igazán? Milyen éhség szólal meg? Próbálok megfogalmazni ezeket, esetleg leírni. Ismerem vágyaimat? Meglep, amit felfedezek?

Az Atya, a Fiu és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

vágy, éhség, lét